

България въ думи и картини

П. Делирадевъ.

Живата вода.

На 3 километра северозападно отъ с. Чупетлово (Саможовска околия), въ землището на с. Крапецъ, близко до единъ малкъ долъ отъ дѣснитѣ притоци на Струма, има единъ малкъ изворъ, носящъ чудното име **Живата вода**. И напълно заслужено!

Малцина сж любопитствували да видятъ това рѣдко чудо на природата. Пъкъ и малцина отъ самитѣ туристи го познаватъ. Изглежда, че по-рано повече сж се интересували отъ него. Още презъ срѣдата на XVII столѣтие турскиятъ пжтешественикъ **Евлия Челеби**, презъ време на дългата си обиколка изъ обширната империя, посетилъ и Живата вода, която нарича **Чешмата на щастието**. А може би така я наричало и самото турско население, което, вижда се, по-добре я познавало тогава, отколкото ние сега.

Живата вода извира въ една малка полянка посрѣдъ една съвсемъ безинтересна мѣстность. Но това малко изворче, на което пжтникътъ не би обърналъ никакво внимание, е едно отъ рѣдкитѣ явления. То е еднакво интересно и за обикновенитѣ любители на природата и за ученитѣ изследователи на сжщата.

Като „чудо на природата“ Живата вода е добре проучена. Ето какво ни разправя за нея единъ отъ добритѣ познавачи на Витоша Ив. Глошаковъ:

— Живата вода е действително едно отъ рѣдкитѣ чудеса на природата. Като чудо, тя съперничи съ Бѣлоградчишкитѣ скали, съ извора на Златна Панега, съ Побититѣ камъни при Гебедже, съ Ритлитѣ при Люти-бродъ, съ пирамидитѣ при Кжтина, съ Деветашката пещера. Тя ги превъзхожда по своята рѣдкость.

Особеността на извора е следната: той тече буйно около една минута, следъ което пресъхва за нѣколко минути, протича буйно пакъ около една минута и тъй нататъкъ. По-